

Pedagogika ogólna

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	Obowiązkowy (do wyboru)
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Dobromir Dziewulak dobromir.dziewulak@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Dobromir Dziewulak dobromir.dziewulak@uw.edu.pl

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok I stopnia, semestr I	Liczba punktów ECTS	2.00

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30	1
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	20	1

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Zapoznanie z podstawowymi pojęciami z obszaru pedagogiki ogólnej oraz głównymi dyscyplinami pedagogicznymi.
C2	Poznanie teleologicznych i aksjologicznych podstaw współczesnego wychowania.
C3	Poznanie prawidłowości procesu wychowania i kształcenia oraz ich uwarunkowań.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
--------------------------	-------------------

Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:

W1	zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
W2	zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów
W3	

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
----	--

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

U2	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
U3	

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K2	ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie pedagogiki
K3	

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Wykłady	Podstawowe pojęcia i ich definicje. Wychowanie od zarania dziejów do końca epoki Starożytności.	
	Oświata w epoce od Średniowiecza do Oświecenia	
	Oświata w okresie od XIX wieku do współczesności (XXI w.)	
	Wychowanie wg koncepcji behawioralnej.	
	Wychowanie wg koncepcji humanistycznej.	
	Wychowanie wg koncepcji psychospołecznej.	
	Metody wychowania.	
	Proces poznawania uczniów. Rozwój a nauczanie.	
	Uczeń w procesie wychowania i kształcenia.	
	Nauczyciel w procesie wychowania i kształcenia.	
	Szkoła jako instytucja w procesie wychowania i kształcenia.	

6. LITERATURA

Obowiązkowa

Łobocki M., Teoria wychowania w zarysie. OW Impuls. Kraków 2003 i nast.
Śliwerski B. (red.) Pedagogika. Tomy 1-3 GWP. Gdańsk 2006

Uzupełniająca

Arends R., Uczymy się nauczać. PWN. Warszawa 1994.
Danilewska J., Agresja u dzieci - szkoła porozumienia. WSiP Warszawa 2002.
Davis R., Dar dysleksji. Zysk i ska, Poznań 2001.
Debesse M., Mialaret G. (red.) Rozprawy o wychowaniu. PWN Warszawa 1998.

**Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)**

Dziewulak D.: Jak wykształcić dobrego nauczyciela? (wywiad dla edunews.pl) <http://www.edunews.pl/badania-i-debaty/wywiady/1302-tego-kandydata-przyjmiemy-tego-odprawimy-z-kwitkiem>

Dziewulak D.: Jak być skutecznym nauczycielem nauczycieli, Tygodnik opinii Wszystko Co Najważniejsze, Instytut Nowych Mediów, Warszawa 2016. <https://wszystkoconajwazniejsze.pl/dobromir-dziewulak-jak-byc-skutecznym-nauczycielem-nauczycieli/>

Janowski A., Pedagogika praktyczna. Wyd. Fraszka Edukacyjna. Warszawa 2002.

Janowski A.: Poznawanie uczniów, Fraszka Edukacyjna Warszawa 2002

Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania. Warszawa 2006.

Gutek G., Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji. GWP Gdańsk 2003.

Kawula S. i inni, Pedagogika rodziny. Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2002

Kazanowski Z., Osik-Chudowolska D. (red.), Integracja osób niepełnosprawnych. Wyd. UMCS. Lublin 2003.

Kruszewski K. (red.) Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela t.1 PWN Warszawa 1991 i nast.

Kupisiewicz Cz.: Podstawy dydaktyki, WSiP 2005

Kwiatkowska H., Pedeutologia. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. Warszawa 2008.

Kwieciński Z., Śliwerski B.(red.), Pedagogika. T.1,2 PWN Warszawa 2003.

Moroz H., Rozwój zawodowy nauczyciela. Impuls. Kraków 2005.

Retter H., Komunikacja codzienna w pedagogice. GWP. Gdańsk 2005..

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
<i>Np. A.W1, A.U1, K1</i>	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W1, W2, U1, U2, K1	Zaliczenie pisemne na ocenę. Dwa pytania. Jedno pytanie zamknięte sprawdzające efekty kształcenia dotyczące wiedzy i jedno pytanie otwarte sprawdzające efekty kształcenia związane z umiejętnościami wykorzystania przyswojonej wiedzy i stopniem opanowania kompetencji społecznych.	Odpowiedź na obydwa pytania. Każde pytanie na min.60%
	Obecność na zajęciach	Obecność jest obowiązkowa. Dopuszczalne są 2 nieobecności

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich